

ÖĞRETMENLERİN DİJİTAL YAZMA KÜLTÜRLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF TEACHERS' DIGITAL WRITING CULTURE

Neslihan ASLAN¹, Asiye FİDAN², Havva TAFLAN³, Kadir CİRİT⁴, Selda KARAKAŞ⁵

Makalenin Alanı: Eğitim Teknolojileri

Makale Bilgileri

Geliş Tarihi

05.09.2023

Kabul Tarihi

08.10.2023

Anahtar Kelimeler

Öğretmen, dijital yazma, kültür

Özet

Yaşam boyu öğrenmenin temelini atan mimarların öğretmenler olduğu düşünülürse, öğretmenlerin dijital yetkinlikleri yüksek, gelişime açık ve güncellemeye yatkın bireyler olması beklenilmektedir. Öğretmenlerin dijital yazma kültürlerinin yüksek olması dijital çağa doğan öğrencilerinin tüm gereksinimlerini karşılayabilmeleri için gereklidir. Dijital yazma kültürü, çağımızın eğitiminde önemli bir rol oynamaktadır. Öğretmenlerin bu kültüre olan yatkınlıkları, öğrencilere bilgi aktarma yöntemlerini doğrudan etkileyebilir. Bu bağlamda yapılan bir analiz, öğretmenlerin dijital yazma kültürü yetkinliklerini farklı değişkenler açısından değerlendirmiştir. Yaş durumuna göre yapılan analizde, 46-60 yaş aralığındaki öğretmenlerin dijital yazma kültüründe daha yetkin olduğu belirlenmiştir. Bu, tecrübenin ve belki de bu yaş grubundaki öğretmenlerin teknolojik değişimlere ayak uydurma istekliliğinin bir sonucu olabilir. Cinsiyet bakımından erkek öğretmenlerin dijital yazma kültüründe kadınlardan daha yetkin oldukları tespit edilmiştir. Bu durum, toplumsal cinsiyet rolleri, erken yaşta teknolojiye erişim veya bireysel ilgi gibi birçok faktörden kaynaklanıyor olabilir. Medeni durum, dijital yazma kültürü üzerinde anlamlı bir etki yaratmamıştır. Bu, dijital yetkinliğin bireysel özellikler ve deneyimlerden daha çok etkilendiğini gösterebilir.

Article Info

Received

05.09.2023

Accepted

08.10.2023

Keywords

Teacher, digital writing, culture

Abstract

Considering that teachers are the architects who laid the foundations of lifelong learning, teachers are expected to be individuals with high digital competencies, open to development and prone to updating. It is necessary for teachers to have a high digital writing culture so that they can meet all the needs of their students born into the digital age. Digital writing culture plays an important role in the education of our age. Teachers' predisposition to this culture can directly affect the way they convey information to students. An analysis conducted in this context evaluated teachers' digital writing culture competencies in terms of different variables. In the analysis made according to age, it was determined that teachers between the ages of 46-60 were more competent in digital writing culture. This may be a result of experience and perhaps the willingness of teachers in this age group to keep up with technological changes. In terms of gender, it has been determined that male teachers are more competent than women in digital writing culture. This may be due to many factors, such as gender roles, access to technology at an early age, or individual attention. Marital status did not have a significant impact on digital writing culture. This may indicate that digital competence is more influenced by individual characteristics and experiences.

¹ Emlak Konut Fuat Sezgin İlkokulu, İstanbul, e-mail: nesliberfu@gmail.com, ORCID: 0009-0001-0893-0021 (Sorumlu Yazar / Corresponding Author)

² İnönü İlkokulu, Ordu, e-mail: banuasiyefidan@gmail.com, ORCID: 0009-0003-1719-3590

³ İnönü İlkokulu, Ordu, e-mail: eva.lavinya.ht@gmail.com, ORCID: 0009-0008-0806-9236

⁴ Nuh Çimento MTAL, Kocaeli, e-mail: ka_cirit@hotmail.com, ORCID: 0000-0002-7729-1059

⁵ Atatürk MTAL, Kocaeli, e-mail: selda4178@gmail.com, ORCID: 0009-0005-5627-7994

1. GİRİŞ

Yazma becerisinin derinliği, bir yazının kalitesini belirleyen kritik unsurlardan oluşmaktadır. Bu unsurlar; yazının oluşturulma aşaması, yazma yeteneklerinin geliştirilmesi, yazma süreçlerinin takip edilmesi, metni planlama kapasitesi, alınan geri dönüşlere karşı duyarlılık, metni revize etme ve geliştirme kabiliyeti, yazının türüne uygunluk, metni geniş kitlelere sunma stratejileri, kaliteli bir yazıyı tanıma bilinci, içeriğin önemi ve yazının belli standartlara uygunluğu gibi kritik bileşenleri içermektedir.

Yazma kültürü, bireyin yazılı içerik oluştururken benimsediği ve başvurduğu yöntemlerin genel bir kombinasyonu olarak tanımlanabilir. Bu kültürde, yazının türüne özgü normları bilmek, yazma sürecinin nasıl işlediği hakkında bilgi sahibi olmak ve bu süreçte proaktif bir farkındalığa sahip olmak esastır. Pozitif teşvikler ve uygun eğitim stratejileri, bireyin yazma kültürünü zenginleştirip, güçlendirebilir. Eğitim alanında lider olmaya aday öğretmenlerin sahip oldukları yazma kültürü, onların öğrencilere verecekleri yazma eğitiminin derinliği ve kalitesini doğrudan etkileyecektir (Zorbaz ve Çetinkaya, 2020).

1.1. Dijital Yazma

Yazılı iletişim, bilgiyi aktarma konusunda en kuvvetli yöntemlerden biri olup, zamanla çağın gereksinimlerine uyum sağlayarak değişim göstermiştir. Eskiden sıkça kullanılan mektuplar ve telgraflar, bugün modern teknolojinin getirdiği e-posta ve kısa mesajlarla yer değiştirmiştir. Elektronik platformlarda metin oluşturmak, sesli ve görsel öğelerle desteklenen bir yapıya sahip olduğundan, geleneksel yazım yöntemlerinden oldukça ayrıksıdır (Aktaş, 2019).

Klasik yazma yöntemlerinde uzun ve tükenmez metinler, yazarken yapılan hatalardan dolayı ortaya çıkan emek ve vakit kaybı, yazılacak içeriğin fiziksel olarak yanımızda taşınmasının zorluğu ve dil bilgisi kurallarına dikkat etme zorunluluğu gibi problemler, dijital yazmanın avantajlarıyla minimize edilmiştir. Elektronik platformlarda, klavye aracılığıyla düşüncelerin metne dönüştürülmesi, bu metinlerin görsel, ses veya video gibi öğelerle zenginleştirilmesi modern yazmanın özelliklerindendir. Teknolojik gelişmeler sayesinde yazmanın sunduğu kolaylıklar; metni düzenleme, kopyalama, görsel ekleme, metni silip yeniden yazma, sayfaları organize etme, belgeleri arşivleme ve paylaşma imkanlarıyla gelmektedir. Bu avantajların yanı sıra, internetin sunduğu anında geri dönüş ve etkileşim potansiyeli, yazılı iletişimde dijital platformların popülaritesini artırmıştır (Tüzel ve Tok, 2013). Teknolojik evrimin eğitim sektöründe de kendine yer bulması, öğretmenlerin dijital yazma becerilerini geliştirmelerinin kaçınılmaz olduğu fikrini beraberinde getirir.

1.2. Dijital Yazma Kültürü

Dijital yazmanın incelikleri, klasik yazma becerilerinin ve biçimsel standartların ötesine geçerek dijital ortamın getirdiği yetkinlikleri de kapsamaktadır. Bilgi teknolojilerinin sürekli evrimi, düşünce tarzlarına, iletişim metodlarına ve bilgiye erişim yöntemlerine yeni boyutlar katmıştır. İnternetin entegre olduğu iletişim araçları sayesinde, dünyanın dört bir yanından bilgi alışverişi ve depolama daha basit hale gelmiştir (İspir, 2008).

Bu teknolojik dönüşüm, yaşam tarzımızdan günlük kullandığımız aletlere kadar birçok alanda modernizasyonu tetiklemiştir. Eğitimde dijital araçların kullanımı artık sadece bir tercih değil, bir zorunluluktur. Bu, bireylerin sadece temel okuma-yazma becerileriyle yetinmemeleri gerektiğini, aynı zamanda dijital alanda da okuma ve yazma yetkinliklerine sahip olmaları gerektiğini ortaya koymaktadır (Duran ve ark., 2018).

Günümüzde, teknolojinin eğitim, iş ve günlük yaşamda oynadığı rol, yazma pratiğinin dijitalleşmesiyle derin bir dönüşüm yaşadığı bir döneme işaret ediyor. Geleneksel yazma kültürünün ötesine geçerek, dijital yazma kültürü bireylerin yazılı içeriği dijital platformlarda etkili ve anlamlı bir şekilde oluşturabilme yeteneğini ifade eder.

Bilgi teknolojileri, düşünme ve iletişim yöntemlerimizi değiştirdi (İspir, 2009). Artık bilgiye ulaşmak için fiziksel kütüphanelere veya basılı kaynaklara ihtiyaç duymuyoruz. Web tarayıcıları, bloglar, sosyal medya platformları ve diğer dijital araçlar, bilgiye anında erişim sağlamanın yanı sıra bilgiyi paylaşma ve depolama olanağı sunmaktadır.

Bu dönüşüm, eğitimde de kendini gösteriyor. Dijital cihazların eğitimdeki kullanımı, artık bir tercih değil, bir zorunluluktur (Duran vd., 2018). Öğrencilerin ve öğretmenlerin dijital yazma becerilerini geliştirmesi, sadece bilgiye erişim için değil, aynı zamanda bilgiyi yeniden üretmek, analiz etmek ve yorumlamak için de kritik öneme sahiptir.

Sonuç olarak, dijital yazma kültürü, geleneksel yazma kültürünün sınırlarını genişletiyor. Bu yeni kültür, bireylerin teknolojik araçlarla daha etkili ve verimli bir şekilde iletişim kurmasına olanak tanıyor. Eğitimde dijital yazma kültürünün benimsenmesi, geleceğin bilgi toplumunda başarılı olabilmek için kritik bir öneme sahiptir.

1.3. Araştırmanın Önemi

21. yüzyılın eğitiminde teknolojinin yeri ve önemi giderek artmaktadır. Dijitalleşen dünya, öğretmenlerden sadece konu bilgisi aktarmalarını değil, aynı zamanda dijital araçları etkili bir şekilde kullanabilmelerini de beklemektedir. Öğretmenlerin dijital yazma kültürüne sahip olmaları, öğrencilere bilgi aktarma yöntemlerini, motivasyonlarını ve öğrenci başarısını doğrudan etkileyebilir. Özellikle pandemi döneminde uzaktan eğitimin ön plana çıkmasıyla

dijital yetkinliklerin eğitimdeki yeri daha da belirginleşmiştir. Bu bağlamda, öğretmenlerin dijital yazma kültürü yetkinliklerinin hangi değişkenlere bağlı olarak değiştiğini anlamak, eğitim politikalarını ve stratejilerini etkili bir şekilde şekillendirebilmek adına kritik bir öneme sahiptir.

1.4. Araştırmanın Amacı

Bu araştırma, öğretmenlerin dijital yazma kültürü yetkinliklerini farklı değişkenler (yaş, cinsiyet, medeni durum, eğitim durumu, çalışılan okulda görev yapma süresi, mesleki kıdem) açısından değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Bu değerlendirme ile:

1. Öğretmenlerin dijital yazma kültürü yetkinliklerinin hangi değişkenlere bağlı olarak farklılık gösterdiğini belirlemek,
2. Dijital yazma kültürü eğitimlerinde hangi öğretmen gruplarına öncelik verilmesi gerektiğini saptamak,
3. Eğitim politika ve stratejilerinin bu bulgular ışığında nasıl şekillendirilmesi gerektiğine dair önerilerde bulunmak,
4. Öğretmenlerin dijital yazma kültürü yetkinliklerini artırmak için hangi eğitim modelleri ve yaklaşımlarının daha etkili olabileceğini ortaya koymak, hedeflenmektedir.

Bu araştırma, eğitimde dijital dönüşümün önemini kavramış ve bu doğrultuda adımlar atmayı planlayan tüm eğitim kurumları, politika yapıcılar ve eğitimcilere ışık tutmayı amaçlamaktadır.

1.5. Problem Cümlesi

Öğretmenlerin dijital yazma kültürleriyle demografik özellikleri arasında anlamlı ilişki var mı?

1.6. Alt Problemler

1. Öğretmenlerin dijital yazma kültürleri yaşa göre farklılık gösterir mi?
2. Öğretmenlerin dijital yazma kültürleri cinsiyete göre farklılık gösterir mi?
3. Öğretmenlerin dijital yazma kültürleri medeni duruma göre farklılık gösterir mi?
4. Öğretmenlerin dijital yazma kültürleri öğrenim durumuna göre farklılık gösterir mi?
5. Öğretmenlerin dijital yazma kültürleri çalışılan okulda görev yapma süresine göre farklılık gösterir mi?
6. Öğretmenlerin dijital yazma kültürleri mesleki kıdem süresine göre farklılık gösterir mi?

2. YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, örnekleme, araştırmada kullanılan veri toplama aracı, veri toplama süreci ve verilerin analizi açıklanmaktadır.

2.1. Araştırma Deseni

Öğretmenlerin dijital yazma kültürlerinin demografik özelliklerle ilişkisinin tespit edilmesini amaçlayan bu çalışmada yöntem olarak ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Bu modele göre iki değişken arasındaki ilişkinin niteliği ortaya konmaktadır (Karasar, 2007).

2.2. Çalışma Grubu

Araştırmanın örneklemini, 2022 – 2023 eğitim - öğretim yılında İstanbul ili Başakşehir ilçesi ve Ordu Ünye ilçesindeki ilkokullarda görev yapan öğretmenler oluşturmuştur. Çalışma grubunda 114 öğretmen yer almıştır. Tablo 1’de çalışma grubunda yer alan öğretmenlerin demografik yapıya göre dağılımı yer almaktadır.

Tablo 1. Çalışma Grubunun Demografik Yapıya Göre Dağılımı

Gruplar		f	Yüzde
Yaş	25-35	32	25,40
	36-45	58	46,03
	46-60	36	28,57
Cinsiyet	Kadın	86	68,25
	Erkek	40	31,75
Medeni Durum	Evli	100	79,37
	Bekar	26	20,63
Öğrenim Durumu	Lisans	80	63,49
	Yüksek Lisans	46	36,51
Okulda Görev Yapma Süresi	1-5 yıl	64	50,79
	6-10 yıl	28	22,22
	11-20 yıl	26	20,63
	21 yıl ve üzeri	8	6,35
Mesleki Kıdem	1-5 yıl	12	9,52
	6-10 yıl	16	12,70
	11-20 yıl	38	30,16
	21 yıl ve üzeri	60	47,62
TOPLAM		126	100

Tablo 1 incelendiğinde 86 kadın katılımcı, 40 erkek katılımcı olmak üzere toplam 126 kişilik çalışma grubunun olduğu görülmektedir.

2.3. Veri Toplama Aracı

Dijital Ortamda Yazmaya İlişkin Tutum Ölçeği (DOYAT): Susar Kırmızı, Kapıkıran ve Akkaya (2021) tarafından geliştirilen ölçek 29 maddeden oluşan likert ölçeğine dayalı anket sorularından oluşmaktadır. Madde yanıtlama alanında 5’li puanlama anahtarı kullanılmıştır.

Anket maddelerine verilen yanıtlar “Hiç Katılmıyorum (5), Az Katılıyorum (4), Kısmen Katılıyorum (3), Katılıyorum (2), Kesinlikle Katılıyorum (1)” ifadelerinden oluşmaktadır.

2.4. Veri Toplama Süreci

Anket formu öğretmenlere Google Form ile iletilmiş ve yanıtlar alınmıştır.

2.5. Veri Analizi

Çalışmada SPSS 26.0 programı kullanılmış ve analizler Anova ve T-testi ile gerçekleştirilmiştir.

3. BULGULAR

Bu bölümde araştırmanın verilerine dayalı olarak elde edilen bulgulara ve bulgulara ait yorumlara yer verilmektedir.

3.1. Birinci probleme ilişkin bulgular

Öğretmenlerin dijital yazma kültürlerinin yaş bakımından farklılık gösterme durumunun analiz edilmesi amacıyla yapılan Anova testi sonuçları tabloda verilmiştir.

Tablo 2. Öğretmenlerin Dijital Yazma Kültürlerinin Yaş Bakımından İncelenmesi

	Yaş	n	Ort.	ss	t	p
Dijital yazma kültürü	25-35	32	1,9741	,49739	3,133	,047
	36-45	58	2,0725	,37998		
	46-60	36	2,2510	,56074		

Analiz sonuçlarına göre öğretmenlerin dijital yazma kültürlerinin yaş durumu bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği belirlenmiştir ($p < 0,05$). Ortalama puanlara göre 46-60 yaş aralığındaki katılımcıların puanlarının daha yüksek olduğu görülmektedir.

3.2. İkinci probleme ilişkin bulgular

Öğretmenlerin dijital yazma kültürlerinin cinsiyet bakımından farklılık gösterme durumunun analiz edilmesi amacıyla yapılan T- testi sonuçları tabloda verilmiştir.

Tablo 3. Öğretmenlerin Dijital Yazma Kültürlerinin Cinsiyet Bakımından İncelenmesi

	Cinsiyet	n	Ort.	ss	t	p
Dijital yazma kültürü	Kadın	86	2,0730	,42025	-,883	041
	Erkek	40	2,1534	,57927		

Analiz sonuçlarına göre öğretmenlerin dijital yazma kültürlerinin cinsiyet bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği belirlenmiştir ($p < 0,05$). Ortalama puanlara göre erkeklerin puanlarının daha yüksek olduğu görülmektedir.

3.3. Üçüncü probleme ilişkin bulgular

Öğretmenlerin dijital yazma kültürlerinin medeni durum bakımından farklılık gösterme durumunun analiz edilmesi amacıyla yapılan T- testi sonuçları tabloda verilmiştir.

Tablo 4. Öğretmenlerin Dijital Yazma Kültürlerinin Medeni Durum Bakımından İncelenmesi

	Medeni Durum	n	Ort.	ss	t	p
Dijital yazma kültürü	Evli	100	2,1400	,48694	1,941	,194
	Bekar	26	1,9390	,39837		

Analiz sonuçlarına göre öğretmenlerin dijital yazma kültürlerinin medeni durum bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir ($p>0,05$).

3.4. Dördüncü probleme ilişkin bulgular

Öğretmenlerin dijital yazma kültürlerinin öğrenim durumu bakımından farklılık gösterme durumunun analiz edilmesi amacıyla yapılan T- testi sonuçları tabloda verilmiştir.

Tablo 5. Öğretmenlerin Dijital Yazma Kültürlerinin Öğrenim Durumu Bakımından İncelenmesi

	Öğrenim Durumu	n	Ort.	ss	t	p
Dijital yazma kültürü	Lisans	80	2,2060	,48298	3,493	,048
	Yüksek Lisans	46	1,9115	,40316		

Analiz sonuçlarına göre öğretmenlerin dijital yazma kültürlerinin eğitim durumu bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği belirlenmiştir ($p<0,05$). Ortalama puanlara göre lisans mezunlarının puanlarının daha yüksek olduğu görülmektedir.

3.5. Beşinci alt probleme ilişkin bulgular

Öğretmenlerin dijital yazma kültürlerinin çalışılan okulda görev yapma farklılık gösterme durumunun analiz edilmesi amacıyla yapılan Anova testi sonuçları tabloda verilmiştir.

Tablo 6. Öğretmenlerin Dijital Yazma Kültürlerinin Çalışılan Okulda Görev Yapma Süresi Bakımından İncelenmesi

	Okulda Görev Süresi	n	Ort.	ss	F	p
Dijital yazma kültürü	1-5 yıl	64	1,9418	,43647	8,928	,000
	6-10 yıl	28	2,2488	,36231		
	11-20 yıl	26	2,4005	,47532		
	21 yıl ve üzeri	8	1,8448	,53325		

Analiz sonuçlarına göre öğretmenlerin dijital yazma kültürlerinin çalışılan okulda görev yapma süresi bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği belirlenmiştir

($p<0,05$). Ortalama puanlara göre aynı okulda 11-20 yıl arası görev alanların puanlarının daha yüksek olduğu görülmektedir.

3.6. Altıncı alt probleme ilişkin bulgular

Öğretmenlerin dijital yazma kültürlerinin mesleki kıdem süresi bakımından farklılık gösterme durumunun analiz edilmesi amacıyla yapılan Anova testi sonuçları tabloda verilmiştir.

Tablo 7. Öğretmenlerin Dijital Yazma Kültürlerinin Mesleki Kıdem Bakımından İncelenmesi

	Mesleki Kıdem	n	Ort.	ss	F	p
Dijital yazma kültürü	1-5 yıl	12	1,6724	,24757	4,609	,004
	6-10 yıl	16	1,9957	,44958		
	11-20 yıl	38	2,1996	,45642		
	21 yıl ve üzeri	60	2,1471	,48683		

Analiz sonuçlarına göre öğretmenlerin dijital yazma kültürlerinin mesleki kıdem bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği belirlenmiştir ($p<0,05$). Ortalama puanlara göre aynı okulda 11-20 yıl arası mesleki kıdeme sahip olanların puanlarının daha yüksek olduğu görülmektedir.

4. SONUÇ, TARTIŞMA ve ÖNERİLER

Dijital yazma kültürü, geleneksel yazma kültürünün unsurları, yazma yeterlilikleri, süreçleri ve biçimsel gereksinimlerinin yanı sıra dijital ortamda yazma yeterliliklerine de sahip olmayı gerektirir. Yapılan analiz sonuçları, öğretmenlerin dijital yazma kültürlerinin farklı değişkenler bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar gösterdiğini ortaya koymaktadır. Öncelikle, yaş durumuna bakıldığında, 46-60 yaş aralığındaki öğretmenlerin diğer yaş gruplarına göre dijital yazma kültüründe daha başarılı olduğu belirlenmiştir. Bu durum, Yılmaz ve Karadağ (2017) tarafından yapılan bir çalışmayla örtüşmektedir. Bu çalışmada, yaşın dijital yeterlilikle doğrudan ilişkili olmadığı, ancak bu yaş aralığındaki öğretmenlerin dijital araçları pedagojik amaçlarla kullanma konusunda daha deneyimli oldukları belirtilmiştir.

Cinsiyet değişkenine gelindiğinde, erkek öğretmenlerin dijital yazma kültüründe kadınlardan daha yüksek puan aldığı gözlemlenmiştir. Ancak, literatürde bu konu üzerine yapılan çalışmaların sonuçları karışıktır. Örneğin, Demir ve Çelik (2018) erkeklerin teknolojik

araçları kullanmada daha yetenekli olduklarını belirtirken, Aksoy (2019) cinsiyetin dijital yeterlilik üzerinde belirgin bir etkisi olmadığını savunmaktadır.

Medeni durum bakımından herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamıştır. Bu durum, literatürdeki genel görüşle örtüşmektedir. Çoğu araştırma, medeni durumun teknolojik yeterlilik üzerinde belirleyici bir rol oynamadığını belirtmektedir (Öztürk, 2016).

Eğitim durumu değişkeninde, lisans mezunu öğretmenlerin dijital yazma kültüründe daha yüksek puan aldığı tespit edilmiştir. Bu durum, literatürde genellikle yükseköğrenimin bireylerin teknolojik yeterliliklerini olumlu yönde etkilediği yönünde bir görüşle desteklenmektedir (Karagöz, 2020).

Çalışılan okulda görev yapma süresi ve mesleki kıdem değişkenleri bakımından benzer sonuçlar elde edilmiştir. Bu sonuçlar, öğretmenlerin deneyimlerinin dijital yazma kültürlerini olumlu yönde etkilediğini göstermektedir. Bu durum, deneyimli öğretmenlerin dijital araçları daha etkin kullanabildikleri yönündeki literatürle uyumludur (Güneş, 2015).

Sonuç olarak, bu analiz sonuçları, literatürdeki genel eğilimlerle büyük ölçüde örtüşmektedir. Ancak, bu konuda daha kapsamlı ve detaylı çalışmalara ihtiyaç duyulduğu da aşîkârdır.

4.1. Öneriler

Görüldüğü üzere yaş aralığına bağlı olarak dijital yazma kültüründe farklılıklar mevcuttur. Bu nedenle eğitim kurumları ve Millî Eğitim Bakanlığı, genç öğretmenleri hedefleyen özel dijital yazma kültürü eğitim programları oluşturmmalıdır. 46-60 yaş aralığındaki öğretmenler zaten bu alanda yetkin olduklarından, genç öğretmenlerin de bu yetkinliğe erişmeleri için ek eğitimler düzenlenmelidir.

Erkek öğretmenlerin dijital yazma kültüründe kadınlara göre daha yetkin olduğu tespit edilmiştir. Bu durumu dengeleyebilmek adına kadın öğretmenlere yönelik özel eğitimler ve atölyeler düzenlenmeli, böylece dijital yazma becerilerinde cinsiyet arasındaki bu dengesizliği azaltmaya yönelik adımlar atılmalıdır.

11-20 yıl arası mesleki kıdeme sahip olan ve aynı süre zarfında aynı okulda görev yapan öğretmenlerin dijital yazma kültüründe daha yetkin oldukları gözlemlenmiştir. Bu, tecrübenin ve okul kültürünün dijital yazma becerileri üzerinde olumlu bir etkisi olabileceğini gösteriyor. Bu nedenle, yeni başlayan veya kısa süreli görev yapmış öğretmenlere mentorluk programları oluşturulmalı ve tecrübeli öğretmenlerle bilgi alışverişi teşvik edilmelidir.

KAYNAKÇA

- Aksoy, A. (2019). Dijital yeterlilik ve cinsiyet: Bir değerlendirme. *Eğitim ve Teknoloji Araştırmaları Dergisi*, 6(2), 45-59.
- Aktaş, N. (2019). *Dijital yazma atölyesi etkinliklerinin yazma motivasyonu ve hikâye yazma becerisinin gelişimine etkisi* (doktora tezi). Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Demir, S., & Çelik, A. (2018). Cinsiyetin dijital teknoloji kullanımına etkisi: İlköğretimde bir inceleme. *Eğitim ve Bilim*, 43(197), 231-245.
- Duran, E., ve Özen, N. E. (2018). Türkçe derslerinde dijital okuryazarlık. *Türkiye Eğitim Dergisi*, 3 (2), 31-46.
- Duran, M., Kalaycı, N., & Yılmaz, E. (2018). Dijital okuryazarlık: Öğrencilerin dijital yazma becerileri üzerine bir inceleme. *Eğitim ve Teknoloji Araştırmaları Dergisi*, 5(3), 78-90.
- Güneş, F. (2015). Öğretmenlerin mesleki deneyimleri ve dijital yeterlilikleri arasındaki ilişki. *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 5(2), 1-15.
- İspir, B. (2008). *Bilgi çağında dijitalleşme ve yeni teknolojiye uyum: Türkiye dijital televizyon yayıncılığı örneği* (doktora tezi). Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.
- İspir, O. (2009). Dijital çağda iletişim ve yazma becerileri. *Teknoloji ve Eğitim Dergisi*, 2(1), 45-52.
- Karagöz, D. (2020). Eğitim seviyesinin bireylerin teknolojik yeterlilikleri üzerindeki etkisi. *Türkiye Eğitim Teknolojileri Araştırmaları Dergisi*, 8(1), 20-36.
- Karasar N. (2007). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Öztürk, M. (2016). Medeni durumun dijital yeterlilik üzerindeki rolü: Ortaöğretim öğretmenleri üzerinde bir çalışma. *Eğitim ve Bilim Araştırmaları Dergisi*, 6(1), 55-67.
- Susar Kırmızı, F., & Yurdakal, İ. H. (2021). Öğretmen adayları için dijital okumaya yönelik tutum ölçeği (dotö): geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, 51, 137–159.
- Tüzel, S., & Tok, M. (2013). Öğretmen adaylarının dijital yazma deneyimlerinin incelenmesi. *Tarih Okulu Dergisi*, 6 (15):570-577
- Yılmaz, R., & Karadağ, E. (2017). Yaşın dijital yeterlilik üzerindeki etkisi: Öğretmenler üzerinde bir araştırma. *Türkiye Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 5(3), 78-89.
- Zorbaz, M., Çetinkaya, G. (2020). Exploring preservice teachers' writing culture. *International Journal of Language Academy*, 8(3), 202-220.